
Sigrun Olivia Opsal Vilsvik

MINNEORD

MARIT SÆBØ INDREDAVIK

KJERSTI BRÆNNE

HELGA ROSSING

BERNHARD WEIDLE

ODD SVERRE WESTBYE

KARI SKULSTAD GÅRDVIK

Vår kjære venn og kollega Sigrun Olivia Opsal Vilsvik døde 7.1.2026, 91 år gammel.

Sigrun studerte medisin ved Universitetet i Kiel i perioden 1953–59. Etter turnus og noen praksisår begynte hun i 1970 ved Barne- og ungdomspsykiatrisk (BUP) avdeling ved Regionsykehuset i Trondheim. Her fullførte hun sin

spesialistutdanning, og BUP i Trondheim ble hennes livsgjerning frem til hun gikk av med pensjon i 2002. I løpet av denne perioden var hun avdelingsoverlege i tolv år (1980–92).

Oppbyggingen av BUP i Trøndelag fordret stø kurs både faglig og organisatorisk. Sigrun var en bauta i sin lederperiode, sterk og klok. Avdeling Lian med døgnplasser for unge ble etablert, og Regionsenter for BUP i Midt-Norge ble planlagt. I tillegg ble grunnmuren lagt for dagens BUP-klinikk ved St. Olavs hospital, som en fullverdig universitetsklinikk med løpende fagutvikling, utdanning og forskning.

Sigrun hadde en naturlig autoritet, med meninger og meningers mot, og hun var alltid trofast mot sin overbevisning. Hun tok gjerne på seg verv i råd og utvalg, blant annet i Norsk barne- og ungdomspsykiatrisk forening (nestleder 1978–79 og leder 1980–83). Hennes rettferdighetssans førte også til årelange medlemskap i Amnesty og Norske leger mot atomvåpen.

Sigrun var ikke minst en god barnepsykiater i møte med barn og unge – kunnskapsrik, medfølende, analytisk, og med en trygghet som innga tillit i møte med foreldre.

Hun var veileder og mentor for utallige barnepsykiatere og andre medarbeidere i tverrfaglige team. Hennes mantra var grundig utredning og at et barn ikke kan sees alene, men i relasjon til familie, barnehage og skole. Hun ble og var klinikkens «Grand lady», som også passet på at de ansatte fikk sin daglige lunsjpause.

Til rådgivningsmøter utad kom hun som en høyreist, litt alvorlig, men spøkefull dame. Hennes forståelse av de problemene som ble beskrevet, var til berikelse for kollegaer.

Vi husker med glede hvordan hun øste av sin klokskap og erfaring også i faglige, sosiale sammenhenger. Hun inviterte yngre leger hjem til fag, mat og prat, og delte gjerne oppskrifter så vel som faglig bagasje.

Sigrun rommet så mye i én person: alvorlig og skøyeraktig, ordnet og leken. Og under alt lå varmen hennes og den faglige tyngden. Humoren var lun og satt løst. Hun hadde en evne til å ta ting på kornet og å gi gjensvar når verdier og rettferdighet ble krenket.

Hun etterlater seg et savn og masse gode minner. Vi deler sorgen med familien – hennes to sønner, tre barnebarn og to oldebarn.

Vi vil minnes Sigrun med varme, ærbødighet og respekt.

Publisert: 4. februar 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.26.0091
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. juni 2026.